

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Helioni Monacho. 71.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Τῷ αὐτῷ. οἰ.

Εἰ γαρὸς, ὡς εἶπες, οὐχ ἠπισται, τῆ γήρωσ τῆτο καλύοντος, πόθεν σοι τὰ γαρὸς ἐκβακχέει νέωτερα; τὸ γὰρ κρατεῖν ὄλων γαρὸς, κρατεῖν ὅτι τῆ παύων.

Ηλίωνι μοναχῷ. οα.

Τὸ ἐν τῷ νόμῳ εἰρημῶν, οὐκ ἐστὶν ἀπλουῶ, ἀλλ' ἔχει πῖνὰ διπλὴν τοῖς παύσι κεκαλυμμένην, τοῖς δὲ λέπτοις γεγνωμῶν. ἡ ἡμέρα, φησὶν, ἡ ἐβδομῆ, κλητὴ ἀγία ἐστὶν ὑμῖν. πάν ἔργον λαβεῦτον οὐ ποίησετε ἐν αὐτῇ, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ. λαβεῖται ἐταῦθα πλεὺ δουλείαν καλεῖ. οὐδὲν οὐδ', φησὶ, τὸ δαλοσρεπῶν, καὶ οἰανεὶ ἀνδραποδίζοντων ὑμῶς ἀπὸ τῆς παύσθων χαλῆς, ἐργασθε ἐν σαββάτῳ, ὃ καταφορτίζει ὑμῶς βάρει ἀμαρτημάτων. ἀνίστασθε γὰρ καὶ ἀφέσεώς ὅτι ἡ ἡμέρα, καὶ οὐ γὰρ σιωδῆσμοις κακῶν τὸ ἀξίωμα αὐτῆς ἐνυβρίζεται. τὸ δὲ, ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ, γένηται ἐργασθε, ὅσα τῇ ψυχῇ φέροι τὸ κέρδος, ταῦτα πληροῦ ἐρομοθήσεται, εὐχῆν, παρσευχῆν, ἡσυχῆν, καθεσίαν, εὐποιῆαν, σωφροσύναν, ἐγκράτειαν, ἀλήθειαν, ἀγνείαν, καὶ ὅσα τῆτοις ἑσὺ πύδας εἰρηται, ἀπερ εἰς τὸν ἔσω ἀγαθόνοντα ἀνθρωποσιν, τῆ ἔσω ἐλευθεροῖ σκαυδάλων καὶ παρσιτάσεων, ἐκνικῶντος τῆ κρείττονος.

Τῷ αὐτῷ. οβ.

Οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ ἀβέβαιον ἐβουλήθησιν καὶ ἀνάποιοι εἰσιν, ἐπειδὴ πάντες ἔργα χειροκμήτα ἐν σαββάτῳ κεκαλυμμένα, αὐτοὶ ξυλοκοποῦσι, καὶ πῦρ ἀπῆσιν, καὶ τὰς θυσίας κρεανομοῦσιν, ἀπῶ, ὡς μὲν ἔργα κοινὰ, πληροῦ ἐν σαββάτῳ οὐκ ὅτι γένηται, ὡς δὲ θυσίας, ὅτι τελεῖν οὐ καλύονται.

Eidem. 70.

Si ventri, ut abs te dictum est, minimè succumbis, senectute videlicet prohibente, quid est quodd ventris vitia iuuenilem in modum in te bacchantur? Etenim ventri profus dominari, perturbationibus animi dominari est.

Helioni Monacho. 71.

Id quod in lege dictum est, minimè simplex est, verùm duplex quiddam habet, quod crassis quidem animis opertum est, tenuibus autem & acutis nudum & apertum. Dies septimus, inquit, sanctus vobis vocabitur. Non facietis in eo vllum opus (λαβεῦτον) seruiile: verùm quæcunque fiet omni animæ: per λαβεῖται hoc loco seruitutem intelligit. Nihil igitur, inquit, seruilium rerum, ac vos ab otio in Dei cultu collocando tanquam seruos abstrahentiū, die Sabbati facietis, nec quod vos peccatorum pondere deprimat. Est enim recreationis ac remissionis dies: nec ipsius dignitatem vitiorum colligationibus decorari, contumeliâque affici conuenit. Quod autem sequitur, nimirum, quæcunque fient, ea animæ fieri oportere, per hæc verba ea omnia, quæ animæ lucrum afferunt, expleri præcepit, hoc est, precationē, quietem, admonitionem, beneficentiam, pudicitiam, continentiam, veritatem, puritatem, & quæ deinceps dicta sunt. Quæ quidem ad internum hominem transeuntia, externum scandalis & aduersis casibus liberant: Superante videlicet eo quod melius ac præstantius est.

Eidem. 72.

Sacerdotes in templo Sabbatum pol-
luunt, & sine culpa sunt. Quoniam cum
opus omne, quod manu conficitur, die
Sabbati prohibitum sit, ipsi ligna cædunt,
& ignem accendunt, & victimarum car-
nes distribuunt. Quæ quidem, ut commu-
nia opera, die Sabbati explere minimè
permittuntur: ut autem hinc sacrificium